

17-07-

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΟΡΘΡΟΣ

ᾠχος λη Πα

^χ ^κ
^κ ^κ
^κ ^κ
 Θε ο ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η
 μιν ^κ ^κ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^κ ^κ εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου ^κ ^κ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

^κ ^κ
^κ ^κ
^κ ^κ
 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^κ ^κ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^κ ^κ εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ^κ ^κ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α΄

Ἦχος λη Πα

^κ
 του εχ θρου τας ε νε δρας ρυ μη δι ε φυ

^κ
 γες και αυ τω προσπλακεισαυ πε ρη κον τι

^κ
 σας και εκ Θε ου την δα ψι λη χα ριν α

^{γ'}
 πει λη φας α πο σο βειν εκ των πι στων

^κ
 παν τα κιν δυ νον δει νον και νο ο σους τας

^κ
 λυ μαινω ω δεις δι ο πρε σβευ ε τω Κυ ρι

^κ
 ω υπε ρη μων Μα ρι να ε ενδο ο ξε

^κ
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

^κ (Τὸ αὐτό)
 Πνευ μα τι

χ
κ
q

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι νων α μην

χ κ
κ
q

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ

τος χαι ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον

των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει

ρο γα με η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η

την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει

πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ

νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Μαρίνα πανεύφημε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφευγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνδρείαν καὶ φρόνησιν σὺ κεκτημένη, σεμνή, τελείως κατεπάλαισας, ὄφιν ἀρχέκακον, Μαρίνα πανεύφημε· ἤσχυνας Ὀλυβρίου, τὰς πικρὰς τιμωρίας, εὐφρανας ἀσωμάτων, τὰς χορείας ἀθλοῦσα· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, μάρτυς, τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Ἦχος Γ΄τος
λ

Γ
 λ
 B
 Εκ νεοτη το ος μου πολ λα α
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου Δίς λ λ
 B
 λ
 Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σε σθρα πε ζη ραμ με νοι Δίς λ
 Γ
 λ
 B
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι λ
 Γ
 λ
 Π B
 Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β
 ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως
 χ^Μ Β
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην
 Π Β
 Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

χ^Β Β
 Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι
 ον και προ σε σχε μοι και ει ση κου σε της
 δε η η σε ω σ μου (Δίς)

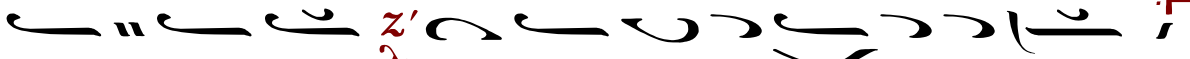
Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον. $\begin{matrix} \chi \\ \beta \\ \lambda \end{matrix}$ $\begin{matrix} \text{B} \\ \text{Y} \end{matrix}$

πο με νων υ πε μει

 $\begin{matrix} \chi \\ \Delta \\ \lambda \end{matrix}$

να τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι και ει

 $\begin{matrix} \lambda \\ \lambda \end{matrix}$

ση η κου σε της δε η η σε ω ως μου ου

 $\begin{matrix} \beta \\ \lambda \end{matrix}$

ου

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: γ ραι τω Πνευματισου ρ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: γ ρο ζα σοι Κυ ρι ε δο ζα σοι ρ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταισ της Αθληφο ορου πρεσβειαις ε
 ελεημον εξαλειψον τα πληθητων ε
 μων εγ κληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας
 των αιωνων Αμην

Ταισ της Θεοτοκου πρεσβειαις ε
 ελεημον εξαλειψον τα πληθητων ε
 μων εγ κληματων

^χ
 Δ λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οικ τιρ μων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ομη μα μου

Εἶτα τό Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Δ Ὡς α λα βα στρο ον μυ υ ρου το αι
 μα σου προ σε νη νο χας τω σω νυμ φι ι ι
 ι ι ω Χρι στω Μα ρι ι να μαρ τυς α θλη
 φο ο ο ο ρε α η ητ τη η η η τε
 α ντα μει ψιν δε ει λη η φα ας στε ε φος
 α α α φθα α α αρ τον παρ αυ του

ου ου ου α ξι α α α α γα α α α στε
 6. ο θεν και τον αρ χε κα ακον εχ θρον ω ραι
 οις σου πο σι κα τε πα τη η σας τη ε πι
 κλη σει του σω τη ρι ου ο νο μα τος του Σω
 τη η η ρος Χρι ι ιστου δι ο και ου
 ρα νι ων θα λα μων η ξι ω θης ως παρ θε
 ε νο ο ος και μα αρ τυς Χρι στου ου πο ο λυ
 υ υ α α α α θλε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

^χ ^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον (Δίς)
^Δ
^ε Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
^ε ^Β
^ε Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
^ε
 σο ο ον

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·
Ὡδὴ α'.

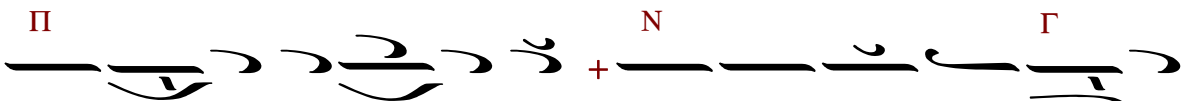
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμὸς

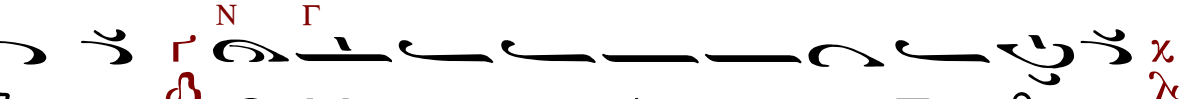
Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ — Γα

^{χ̣} ^N ^Γ ^N ^Π
^Γ ^{δ̣} ^Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ^{δ̣} και
 την Αι γυ πτιι αν ^{π̣} ^q μο χθη ρι αν δι α φυ γων
^Γ ^{δ̣} ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^{κ̣} ^{λ̣} τω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^{δ̣} ^Γ ^{Δις}
^Γ ^{δ̣} ^N ^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^{δ̣}

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

^Γ ^{δ̣} ^N ^Γ ^N ^Γ ^{δ̣}
^{δ̣} Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ^{δ̣}

 προς σε καταφευγω σωτηριαν επι

 ζητων Ω Μητερ του Λογου και Παρθενε

 των δυσχερων και δεινων μεδι ασωσον

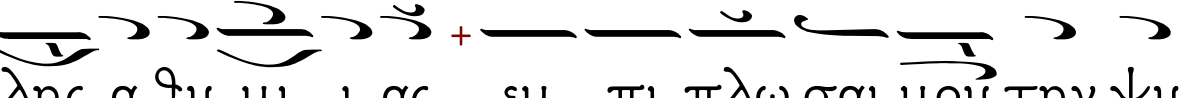

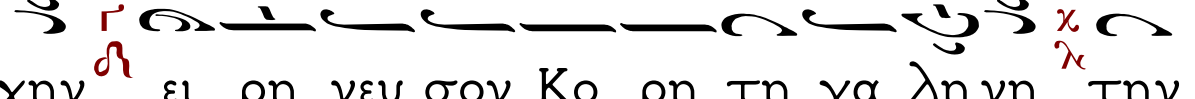
 ημας

 ημας

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαι, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

 Παθωνμε τα ραττουσιπροσβολαι πολ

 λης αθυμιας εμ πιπλωσαι μου την ψυ

 χην ει ρηνευσον Κο ρη τη γα ληνη την

 του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ἐωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
 Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
 νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
 τὴν διάνοιαν.

Ἐω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

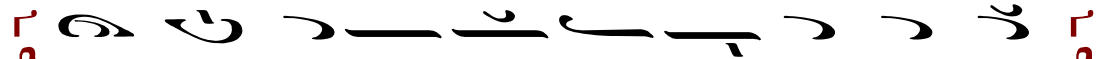
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νοσοῦντα το σῶμα καὶ τὴν ψυχήν

 ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ

 σου ἀξίωσον μόνη Θεομητορ

 ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν σοφῆ διανοία, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρείδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομητορ, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα...

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, μάρτυς Μαρίνα κατηγλαῖσαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας χάριτος, Θεογεννητορ ἄχραντε· διό, σε Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμὸς

ᾠχος λπδ̣ι

 Ου ρα νι ας α ψιδοςοροφουρ γε Κυ
 ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
 στερε ωσον εν τη α γα πη τη ση των ε
 φε των η α κρο της των πιστων το στη ρι γ
 μα +   Δις
 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρονησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυβερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπεραγια Θεο το κσωω
 σονη μας

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχι κον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ₉ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ₉

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ₈ τον Χριστον ε

κυ ησας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ₈

^Γ₈ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Γ₈

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ₈ Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ₈ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ₉ παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ₉ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ₈ τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ρις πα

θεισιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θησον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεός.

Ἄ γι α του Θε ου πρεσβευε υπερη

μων

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

Ου πυ υρ ου δε μα στι γες ου δε

ξι φους ακμη ου τυ ραν νων ω μο τη τες ου

δε θα να τος ου θη ρων α γρι ο της

της θει ει ας ε χω ρισεν α γα πης σε Πα νο

ολβι ι ε

Ἄ γι α του Θε ου πρεσβευε υπερη

μωv

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρα Παμμακάριστε.

Υπῆρξας ἀσειστος καὶ ἀσάλευτος
 ἐν καιρῷ περιστάσεως πύργος πανένδοξε
 εὐσεβείας κρηπίδα θεμένη τῆς πίστεως
 ἐν πέτρα Παμμακάριστε

Ἁγία του Θεοῦ πρεσβεύε ὑπερη

μωv

Παρθένος ἐν μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Παρ θε νος εν μαρ τυ σιν ε χρη μα τι σας
 εν παρ θε νοις α ητ τη τος Μα αρ τυ υς γε
 γε νη σαι τω Χρι στω ω νυμ φευ θει σα δι
 πλου ν σοι πα α ρε χον τι τον στε φα νον πα
 νο ολβι ι ε

Θεοτοκίον. Ὑ πε ρα γι α Θε ο το
 κε σω σον ημας

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν, σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι· διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Κανὼν δεύτερος.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Δόξα...

Λιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, ὦ Μαρίνα μάρτυς τὸ φρόνημα.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Μεσώδιον Κάθισμα.

ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου αἰοίδιμε, Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῶ νυμφίῳ Χριστῶ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρῦτοις, Παρθενομάρτυς, καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητῆς λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει,

Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Ἐβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βηρονίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ α' ^πχ ⁶λ ^B ^{ᾠχος} ^Γτος ^λ ^M

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πλη
 ρωθήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεуξο
 μαι τῆ βασιλιδι Μητρι καὶ ο φθήσο
 μαι φαιδρως πανη γυριζων καὶ α α σω γη
 θομενος τα αυτης τα θαυματα

ᾠδὴ γ' ⁶λ ^T ^π ⁹ ⁶λ ^Δ ^Δ

Τους σου οὐς ὑμνολογοὺς Θεο
 το κε η ζωωσα καὶ α φθονος πη γη
 θι ασον συγκροτησαντας πνευματικον
 στερεωωσον καὶ εν τη θει α δοξη σου
 Ὁ ἀχορός ^Δ ⁶λ ⁺ ⁶λ

στεφανων δοξης α ξι ωσον

Ὡδή δ' ⁶_λ —————
 Την α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
 λην ⁶_λ ————— ⁶_λ
 της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
 σου του υ ψιστου ⁶_λ —————
 ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶_λ ————— ^Δ
 κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶_λ
 Ὡδή ε' ⁶_λ ————— ⁶_λ
 Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶_λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θε ον ^Δ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον ^{ζ'}_λ ————— ⁶_λ
 πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶_λ

Ὡδή στ' ⁶ λ' ^π ⁹ τὴν θειαν ταυ τὴν και παν τι μον τε λουν
 τες ε ορ τὴν οι θε ο φρονες ^π ⁹ τῆς Θε ο μη
 το ρος ^π ⁹ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δ ^δ
 τον εξ αυ τῆς τε χθεν τα Θε ον δο ζα ζον τες ⁶ ^λ
 Ὡδή ζ' ⁶ λ' Ουκ ε λα α τρευ σαν τη ⁶ ^λ
 κτι σει οι θε ο φρονες ⁶ ^λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶ ^λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶ ^λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶ ^λ υ
 πε ρυ υμνη η τε ^π ⁹ ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δ ^δ και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶ ^λ
 Ὡδή η' ⁶ λ' Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυνοῦμεν τὸν Κύριον ^{6λ}

^{6λ} Παιαῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ

^Δ ὁ τοκοκότης Θεοτοκοῦ διέσω

σατο ^Δ τὸ τεμνυπούμενος ^{6λ} νυνδέ

ἐνεργούμενος ^π τῆν οἰκουμένην ἅπαν

⁺ ἀγειρήψαλλούσαν ^Δ τὸν Κύριον ὑ

μνεῖτε τὰ ἐργα ^π καὶ ὑπερψούτε ^Δ εἰς πᾶν

τὰς τούσαι ^λ ὦ ὦ ἀ ἀ ἀ ^{6λ}

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος} λ

Στίχος α' ^χ ^Μ ^Β
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος β' ^χ ^Β
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

^Γ
⁶
^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

⁶
^λ με νοις αυ τον
B

⁶
^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λ και
εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ

⁶
^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

⁶
^λ σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

⁶
^λ μεν

Στίχος δ' ^Γ
⁶
^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκορ πι σεν ⁶
^λ υ πε

⁶
^λ ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των
B

⁶
^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν
 Στίχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λεν κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συγκρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ

νομεν

Στίχος στ' ^χ
⁶
^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

τω Α βρα αμ ^χ
^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος

⁶
^λ ^M Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^Π
^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^π_χ ^B
⁶_λ Ἄ πας γη γε νης ⁶_λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
^N ^Π ^Γ
⁶_λ λαμ πα δου χου με νος ⁶_λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
^B ^π₉ ^Γ
⁶_λ δε ⁶_λ α υ λων νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου σα
^N ^Δ
⁶_λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
^Δ ^Γ ^Δ ⁺
⁶_λ το ο ρος ⁶_λ και βο α α α α τω ⁶_λ χαι ροις
^B ^Γ ⁺ ⁺
⁶_λ παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
^χ ⁺ ⁺ ⁶_λ
⁶_λ α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μαρίνα μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε
νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα
τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς
ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς
τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος δὲ Πά

Π ^{πχ} B Π α α σα πνο η αι νε σα α τω
 ω τουον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον αι νει
 τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα
 νω ω ων αι νει ει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εντοιοις υ υ υ ψι ι ι ιστοις
 σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνοος τω Θε ε ω
 ω 6 λ
 6 λ B αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν
 + Π τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να

 α α μεις α α αυ του σοι πρε ε ε ε πει

 υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω

6
λ

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν
Σπιχηρὰ Προσόμοια,
ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

^χ₆^λ Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
⁶<sub>λ στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το
⁶_{λ πληθος της με γα λω συνης αυ του}</sub>

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι πανένδοξε,
 ἀνδρικῶ φρονήματι ἠὺτομόλησας, καὶ τῶν
 Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ
 τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν
 καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι,
 σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς
 κατεφώτισας.

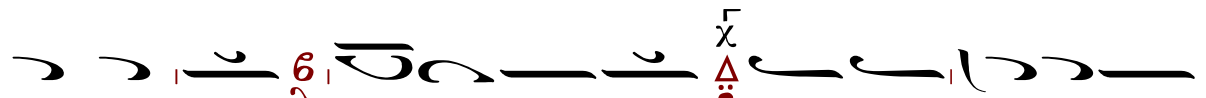
^χ₆^λ Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
⁶<sub>λ γος αι νει τε αυ τον ^χ₆^λ εν ψα λτη ρι ω και
⁶_{λ κι θα ρα}</sub>

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ηὔτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

^χ
⁶
^λ

Αι νει τε αυ τον εν τμ πα νω και

χο ρω ⁶
^λ αι νει τε αυ τον ^χ
^Δ εν χορ δαι αις

και ορ γα νω ⁶
^λ

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

^χ
⁶
^λ

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις ⁶
^λ αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις α

 λα λα γ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω

 τον Κυ ριον

Ὡσπερ προΐκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ
 προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς
 θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας,
 ἄνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρός καταφλέγοντος,
 καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ
 τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς
 χορηγήσαντι.

Ἦχος λ π Πά χ π χ Π
 υ ε ε Δ ο ο ο ζ α Πα α τρι ι
 ι ι και Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ευ
 μα α α τι
 Δ θλη τι κην ο δε ευ σα α σα α
 α ο ο δον προ γο νι κην ε ζε φυ υ
 γε ες βου λην Μα ρι ι ι ι ι ι ι
 ι να α α α παν σε βα α α α σμι ι
 παν σε βα α α σμι ι ε και ως μεν
 παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη
 φο ρο ος ει ει ση η η η λ θες εις τας αυ
 λα ας του ου ου Κυ ρι ι ι ου ου ου σου

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ῥῆχος λ̣π̣ Π̣α̣

π̣χ̣
π̣
Και αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι

αι ω ω ωνας των αι ω ω ω νων Α α

π̣
α μην

π̣
Θε ο το κε συ ει η αμπελος η α

λη θι νη η βλαστη σα σα τον καρ πο ο

π̣
ον της ζω ω ης σε ι κε τευ ο με εν πρε

π̣
σβευ ε Δεσποινα με τα της Α α θληφορου

π̣
και παν των των Α γιων ε λε η θη ναι

π̣
τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μω ω ω

π̣
ων

ᾠχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων
ὑπό Βασιλείου Κιαμηλίδη

ᾠχος λ̣ Π̣α

Δοξα σοι τω δειζαν τι το φως δοξα εν

υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ει ρη η

νη εν αν θρω ποις ευ δοκι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου ου μεν σοι δι α την μεγα αλην σου

δοξαν

Κυ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α
 γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον η

μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π **Π**ροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϲ Κυ ρι οϲ ^Δ ^ϝ Ι η σουϲ Χρι ϲτοϲ ειϲ δο

ξαν Θε ου Πατροϲ αμην π

^π ^Π **Κ**αθ ε καϲτην η με ραν ευ λο γη ϲω

ϲε ^Δ ^ϝ και αι νε ϲω το ο νομα ϲου ειϲ τον αι

ω να ^Δ ^ϝ και ειϲ τον αι ω να του αι ω

νοϲ π

^π ^Δ ^ϝ ^Π ^ϝ **Κ**α τα ζι ι ω ϲον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μα ϲ τη του ϲ φυ λα χθη

ναι η μαϲ π

^π ^Π **Ε**υ λο γη τοϲ ει Κυ ρι ε ο Θε οϲ

των Πα τε ε ρων η μων ^Δ ^ϝ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας α μην

π

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι

σε

π

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

π

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

π

Κυρι ε προσε κατεφυγον δι δα
 ζο ον με του ποι ει ν το θεληη μα α σου
 ο τι συ ει ο Θεος μου
 Ο τι παρα σοι πη γη ζω ης εν τω
 φω τισου ο ψο με θα φως
 Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
 νω σκου σι σε ε Ἁ γιος ο Θε ο ος Ἀ γι
 ος ισχυ ρος Ἀ γι ος Ἀ θα να τος ε λε η
 (τρίς)
 σον η μας
 Ἄ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Ἀ γι ω
 Πνευ μα τι

π Π
π και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην π

π Π
π ἁ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π
Ἄσματικόν.

π Π
π ἁ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο

ος Δ
φ

Δ φ
π ἁ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο

ος Δ
φ

Δ φ
π ἁ γι ο ος Α θα α α α να

π Π
φ Δ φ
π α α α α τος ε ε λε ε ε η η η σο

π
π ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α΄

^Γκ
^κκ
^ρρ
 Του εχθρου τας ενεδρας ρυμηδιεφυ
^κκ
^κκ
^ρρ
 γες και αυτω προσπλακεισαι περηκοντι
^κκ
^ρρ
 σας και εκθεου την δαψιληχαρινα
^{ν'}ν'
^ηη
 πειληφας αποσοβειν εκ των πιστων
^κκ
^ρρ
 παντα κινδυνον δεινον και νοσοσους τας
^ΓΓ
^κκ
^ρρ
 λυμαινω ωδεις διοπρεσβευετω Κυρι
⁺
 ω υπερημων Μαρινα ενδοοζεε
^κκ
^ρρ
 ε ε

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος π̄ δ̄ Νῆ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

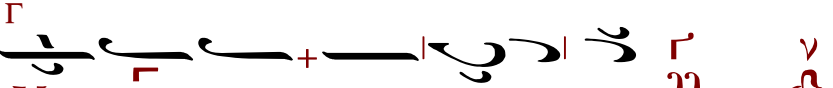
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^γ ^Δ ^Μ
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^γ ^Δ

5. ^γ ^Ν ^Π
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^γ ^Δ

6. ^γ ^Ν
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^Δ

7. ^γ ^Γ
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^Δ

8. ^γ ^{Δ-Θ}
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^Δ

9. ^γ ^Δ
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^Δ

10. ^γ ^Ν ^Π ^Δ
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^γ ^Δ

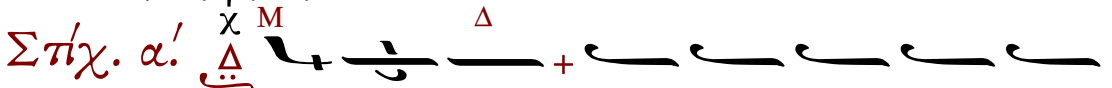
11. ^γ ^Ν ^Δ ^Ν
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^Δ

12. ^γ ^Ν
 Ἄ ^γ ^Δ
 Κοι Κυ ρι ε ^γ ^Δ

Ἀντίφωνον α'.

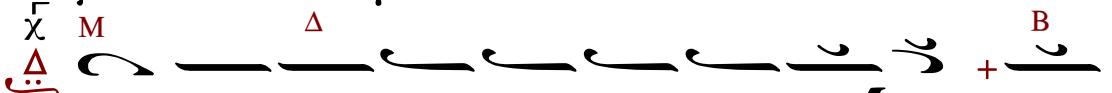

Ἦχος Δι

^Γ ^χ ^Γ **Α** μη η η ν

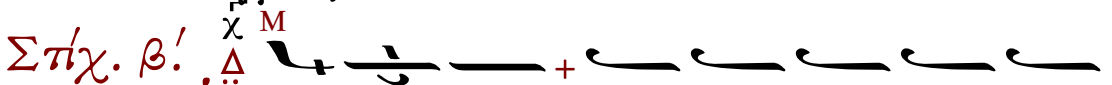
Στίχ. α' ^χ ^Μ **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

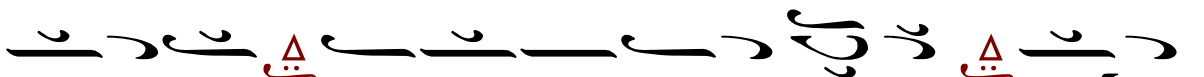

 Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

 ο νο μα το α γι ον αυ του

^χ ^Μ **Τ**αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 Τερ σω σον η μας

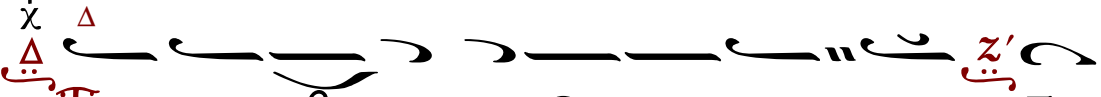

Στίχ. β' ^χ ^Μ **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

 Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

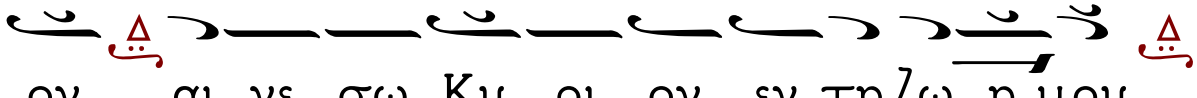

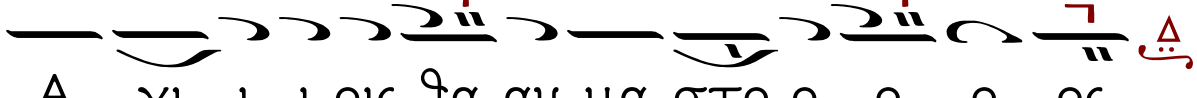
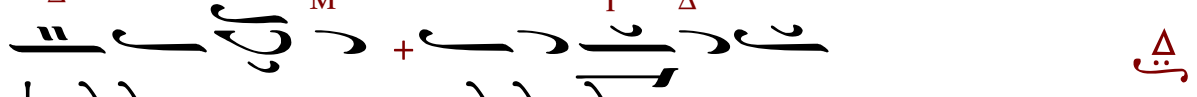
 τας αν τα πο δο σεις αυ του

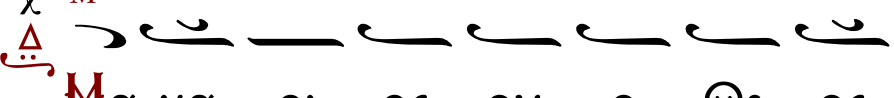
^χ ^Μ **Τ**αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα... Καὶ νῦν...

^Γ ^Δ
^Δ ^{Ζ'}
 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω
^Β ^Μ ^Γ ^Δ
^Δ ^Δ
 τερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνον β'.

^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Ἄμηνην
^Γ ^Μ
 Σπχ. α' ^Δ ^Δ
 Ἄινει η ψυχη μου τον Κυρι
^Δ ^Δ
 ον αινεσω Κυριον εν τη ζωη μου
^Γ ^Δ ^Γ ^Δ
^Δ ^Δ
 ψαλλωτω Θεω μου εως υπαρχω
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^Δ
 Γωσον ημα ας Υιε Θεου ο εν
^Β ^Γ ^Μ ^Γ ^Γ
^Δ ^Δ
 Αγιι οισ θραυμαστο ο ο ο ος
^Μ ^Γ ^Δ
^Δ ^Δ
 ψαλλοντας σρι αλληλουια

Σπχ. β' ^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Μακαριος ου ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι α λ λη λου ι α

Στίχ. γ'
 Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Στίχ. δ'

Βασιλευσει Κυριος εις τον
αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οισ θραυμαστο ο ο ο ος

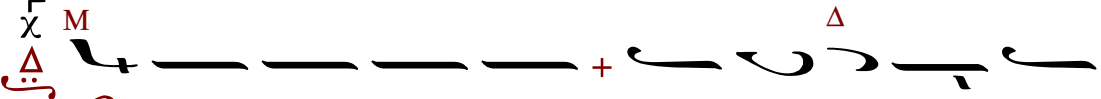

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων Αμην

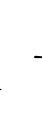

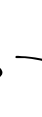

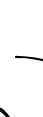

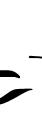

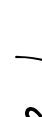

^χ ^Μ ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
^Μ ^Β ^Γ ^Δ ^{Ζ'}
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Β ^Γ ^Δ ^{Ζ'}
 τεραν σωτη ρι ι αν σαρκω θη η ναι
^Β ^Δ ^{Ζ'}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ ^Β
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^Μ ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^Ν ^Μ
 ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^Μ ^Δ ^{Ζ'}
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ ^Β
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^χ ^Μ ^{ΓΔ} ^Δ
 γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος λη΄ Πα

Υ πο με νων υ πε μει
να τον Κυ ριον και προ σεσχεε μοι

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α΄

Του εχ θρου τας ε νε δρας ρυ μη δι ε φυ
γες και αυ τω προσπλακεισαυ πε ρη κον τι
σας και εκ Θε ου την δα ψι λη χα ριν α
πει λη φας α πο σο βειν εκ των πι στων
παν τα κιν δυ νον δει νον και νο ο σουσ τας
λυ μαινω ω δεις δι ο πρεσβευε τω Κυ ρι
ω υ περ η μων Μα ρι να ε εν δο ο ζε ε
ε ε

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

^πχ ^M ^Δ ^Δ
 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^B ^M ^Γ ^Δ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω **Γ**ω
^Γ ^B
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
^M ^Γ ^Δ ^M
 οισ θα αυ μα στο ο ο ο ος ψα λ λ ο ν τ α ς σ ο ι
^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α΄

^Γ ^κ
^χ ^κ
^ρ ^κ
 Του εχ θρου τας ε νε δρας ρυ μη δι ε φυ
^κ
^κ
^ρ ^κ
 γες και αυ τω προσπλακεισαι πε ρη κον τι
^κ
^ρ ^κ
 σας και εκ Θε ου την δα ψι λη χα ριν α
^{ν'}
^η
 πει λη φας α πο σο βειν εκ των πι στων
^κ
^ρ
 παν τα κιν δυ νον δει νον και νο ο σους τας
^Γ
^κ
^ρ
 λυ μαι νω ω δεις δι ο πρε σβευ ε τω Κυ ρι
^Γ
^κ
^ρ
 ω υπε ρ η μων Μα ρι να ε εν δο ο ξε

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ,

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΕΜΠΤΗ ΙΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **3:23-29; 4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρη τῆς

προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

^πχ
 εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεεν Πνευμα επουρα νιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

^πχ
 ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
 ἀμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ω ω νιον

Πληρωθήτω το στόμα ἡμῶν
 αἰνεσέως σου Κύριε ὁ πῶς υμνή-
 σωμεν τὴν δόξαν σου ὅτι ἠξίω-
 σάς ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετὰ σchein
 μυστηρίων τῶν κρυφίων ἡμῶν
 ἐν τῷ σωαγιασμῷ ὀληντῆν ἡ-
 μερῶν μελέταν τὴν δικαιοσύνην σου
 Ἀλληλουϊα Ἀλληλουϊα Ἀλλη-
 λουου ἰα α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀ α μ η ν Ε ι η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρ ι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος (Δίς)

Τ ο ο ν ο μ α Κυ ρ ι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τ ο ν ευ λο γου ο υ σιν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μ ας Κυ ρ ι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.